

НАПИСАЛА
КАТЕРИНА МІХАЛІЦИНА

НАМАЛЮВАЛА
ГРАСЯ ОЛІЙКО

ЯКІВ

І МОКРИЙ ВЕЧІР

Львів
Видавництво Старого Лева
2021

Яків був дуже серйозним дощовим черв'яком. Він жив у нірці під землею. Залюбки слухав, як порипує коріння, просуваючись углиб. І як шарудять пагони, пробиваючись угору. Ретельно копав нові ходи. Вчасно снідав і вчасно вкладався спати. А по обіді грав у шахи сам із собою.

Як? А для чого тоді серйозному черв'якові хвіст?

Якось увечері Яків зголоднів і виповз на поверхню за кусником листка.

Ррррраз — і випростав тіло. Ррррраз — і підтягнув. Ррррраз — ой! Вперся носом у равликову мушлю. Равлик схлипнув.

— Ти чого? — запитав Яків.

— Мені надщербили мушлю. Її уже не пола-а-а-годиш! — равлик заплакав.

Яків не знав, як поводитись у таких випадках, тому просто поповз геть.

— О, і ти плачеш? — здивувався черв'як, побачивши трав'яного коника. — А в тебе що сталося?

— Мені сусіда по травинці щойно сказав, буцім одна моя стрибуча ніжка коротша за іншу і це так негарно, що він навіть сидіти поруч зі мною не хоче, — зітхнув коник, і по його мордочці скотилася велика сльоза.

— Ну, то тобі самому більше місця буде! — відповів йому Яків і посунув уперед.